

Indkomstskat til Staten. Der har man ikke noget imod at lave et Overskatteraad, netop ganske indrettet paa den Maade, som den ærede Minister nu skærer i Stykker og siger ikke kan bruges. Hvorfor kan det ikke bruges? Netop naar man kommer ind paa det i den ene Lov, maa det være den naturligste Ting af Verden ogsaa at have det paa den anden. Jeg kan ikke se Konsekvensen der. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Vi have jo før hørt det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) udtale sig meget skarpt og meget afgjort imod Amsraadene eller — som det ærede Medlem udtrykte sig — Amsraadenes Ubrugelighed som Overskattinstans. Det er jo muligt, at der hist og her i et Amsraad i en stærkt bevæget politisk Tid har kunnet være Tilfælde, hvor man som det ærede Medlem nævner, har stillet sig over for en Skatteklage paa den Maade, at de kommunevalgte Repræsentanter stode fast paa den ene Side og Godsejerne lige saa fast paa den anden Side. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at det ærede 12te kongevalgte Medlem erindrer og stadig fastholder i sin Erindring et eller andet saadant Eksempel eller maaske et Par, som han har mødt paa en Tid, der ligger langt tilbage. For naar det ærede Medlem vilde forhøre sig om, hvorledes Forholdene nu ere rundt om i Amsraadene, saa vil det ærede Medlem sikkert ikke finde Eksempler paa andet, end at Amsraadene afgøre Skatteklagerne udelukkende saglig og upartisk. Ja, lad mig erindre om, at da det ærede 12te kongevalgte Medlem netop nu for et Aar siden — en Gang i Marts i Fjor ved 1ste Behandling af Skattelovene — havde udtalt sig som i Dag om Amsraadene og deres Stilling, saa rejste et andet Medlem i denne Sal, et mangeaarigt Amsraadsmedlem, sig og protesterede mod det ærede kongevalgte Medlems Ord; han udtalte, at han havde haft den Ære i adskillige Aar at sidde i et Amsraad, „og det Tilfælde er aldrig indtraadt, tror jeg, jeg tør sige, at man er kommen i den Situation, at man ikke kunde faa en upartisk rent saglig Afgørelse af en Skatteklage.“ Nej, man taler sig til Rette herom, behøver sjældent at gaa til Afstemninger, langt mindre — som det ærede 12te kongevalgte Medlem mente — at man ender med Afstemninger, hvor den ene Halvdel staar stejlt og stift og brysk

paa sin Mening og den anden Halvpart lige saa stejlt paa sin.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), det ærede Mindretals Ordfører, henvendte nogle Udtalelser til mig i Anledning af, at jeg havde erindret det ærede Medlem om hans Stilling for ganske kort tilbage over for Spørgsmaalene om Tilskud til Kommunerne og den københavnske Skatteprocent. Ja, det ærede Medlem henvendte i den Anledning forskellige Bemærkninger til mig, men det var ganske vist Bemærkninger, hvoraf jeg ikke blev meget klogere. Jeg staar stadig uden nogen Forklaring af, at det ærede Medlem, som for et halvt Aar siden viste os Vej til at nedsætte det foreslaaede Tilskud til Kommunerne, nu er saa afgjort imod denne Vej. Det ærede Medlem railerede over, at jeg havde søgt til Klassikerne og derved ogsaa søgt til det ærede Medlems Udtalelser. Ja, paa hvilket andet Sted skulde man vel søge for at se, hvorledes en Sag vil kunne ventes at blive behandlet end til Ordførerens Udtalelser. Ganske vist var det ærede Medlem for et halvt Aar siden, da Sagen var til første Behandling, vel nærmest Ordfører for et Mindretal, men tidligere har han jo været Flertalsordfører for Skattelovene. Og hvad er naturligere end at se og at mærke sig, hvad Flertallets Ordfører har udtalt om den Sag, der foreligger til Behandling. De Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem nu fremkom angaaende Kommunetilskuddet, gave ingen Forklaring af den pludselige Svingning. Da vi vare ved 1ste Behandling af denne Sag, altsaa for et lille halvt Aar siden, udtalte det ærede Medlem: „Hele denne Tale om Tilskud til Kommunerne har i mine Øjne fra den første Dag, Forslaget blev fremsat og til Dato, været en urimelig Misforstaaelse“, og han udtalte endvidere, at han vilde ønske, at man nu kom „bort fra den urimelige Tanke, som bunder i Forudsætningen om, at Staten sidder inde med et Skatkammer fuldt af Guld, hvor man blot behøver at gaa hen og fylde sine Løkker“. Men nu, da der altsaa er Lejlighed for det ærede Medlem til at støtte et Forslag, hvor man væsentlig har taget Hensyn til hans Mening, og hvor den Anstøden, han vilde have bort, for en væsentlig Del er ryddet af Vejen, nu er det ærede Medlem en varm og ivrig Talsmand for det, som han for ganske kort Tid siden heftigt bekæmpede, og nu udtaler han sin Forventning om, at